

GASPAR CASSADO

Aquest excellent violoncellista va nèixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897.

Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escòlania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella juvenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Risler, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sollicitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'n presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El relloige, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia juvenívola el llençà a escriure abundantament, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: Vilassar de Mar, Itàlica, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Simfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excellent violoncellista va nèixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897.

Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella jovenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Risler, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sol·licitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia jovenívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: Vilassar de Mar, Itàlica, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Sinfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excellent violoncellista va nèixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897. Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetidès vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella joventúvol edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casàs, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Ríslér, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sollicitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la fladora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia joventúvola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: Vilassar de Mar, Itàlica, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Simfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excellent violoncellista va nèixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897.

Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella jovenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya; quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Rislér, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada; sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sollicitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia jovenívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: Vilassar de Mar, Itàlica, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Simfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excel·lent violoncellista va néixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897. Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malfurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llançar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella joventívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Rislér, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sol·licitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia joventívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: Vilassar de Mar, Itàlica, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Símfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excel·lent violoncellista va néixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897.

Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afina encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella jovenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Ríslér, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sollicitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb qualques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia jovenívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: *Vilassar de Mar*, *Itàlica*, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Sinfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excellent violoncellista va nèixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897. Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionís March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella jovenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indy, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Ríslér, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sollicitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia jovenívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: *Vilassar de Mar, Itàlica*, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Simfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excel·lent violoncellista va néixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897.

Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí. Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llençar-se a la conquesta del triomf com a solista, afiià encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts; a aquella jovenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc.; i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya; quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Risler, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sol·licitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys ijà els seus primers assaigs amb qualques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El relloige, la filladora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia jovenívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variations per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: *Vilassar de Mar*, *Itàlica*, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Sinfonia* per a gran orquestra.

GASPAR CASSADO

Aquest excellent violoncellista va nèixer a Barcelona el 30 de setembre de 1897.

Pertany a una família de rica tradició musical, per ésser fill del conegut compositor Joaquim Cassadó—ara de poc traspassat—i germà del malaurat violinista Agustí.

Gaspar Cassadó des de molt infant va sentir una gran afició a la música, començant als cinc anys l'estudi del solfeig en l'Escolania de la Mercè. Dos anys més tard prenia les primeres lliçons del seu instrument favorit amb el professor Dionisi March, sota el mestratge del qual continuà durant tres anys, alternat amb l'estudi d'harmonia i composició, sota l'entesa direcció del seu pare.

La seva família establí la residència a París i Gaspar prosseguí allí sos estudis de violoncel amb Pau Casals, el qual va proposar-se de convertir el seu deixeble predilecte en un veritable artista de la seva escola, ço que aconseguí plenament en poc temps. Ja del tot formada la seva rica personalitat artística, abans de llançar-se a la conquesta del triomf com a solista, afinà encara la seva espiritualitat juntament amb el seu germà Agustí—mort prematurament—i el pianista Joaquim Nin, interpretant música de cambra. La premsa francesa s'ocupà repetides vegades de l'admirable Trio prodigant-li constants i màxims elogis, amb motiu dels nombrosos concerts que donà a la capital i altres poblacions de França.

Als 15 anys, Gaspar començà les seves afortunades *tournées* per Espanya, França, Itàlia i Amèrica del Sud, tenint l'honor d'alternar en concerts, a aquella juvenívola edat, amb artistes tant eminents com els mestres Fauré, d'Indry, Casella, etc., i d'haver estat condecorat amb les Palmes Acadèmiques.

Prosseguiren les seves *tournées* sempre amb èxits triomfals i en esclatar la guerra es vegé obligat a retornar a Catalunya, quan el gran triomf dels concerts que acabava de donar a Suïssa l'empenyia a ampliar les seves excursions artístiques per les principals poblacions musicals d'Europa.

Les seves actuacions hagueren de prodigar-se per Espanya i l'Amèrica del Sud, repetint els concerts a Barcelona i a totes les Societats Filharmòniques i alternant amb les principals orquestres, sota la direcció dels mestres Arbós, Pérez-Casas, etc., i amb artistes tan eminents com Rubinstein, Rísler, comtesa Morzstyn, Bataille i molts d'altres.

Finida la guerra, Cassadó torna a emprendre les seves triomfals *tournées* per Europa, les quals es repeteixen i acreixen a cada temporada, sense deixar-li fins ara un espai de temps per recórrer novament les societats espanyoles, les quals el sollicitaven constantment des de la seva darrera *tournee*. Abans de recórrer aquestes entitats Cassadó ha volgut portar el seu art a les Associacions de Música de la nostra terra, que ell admira i estima profundament i les recorrerà gairebé totes durant el present mes d'octubre, per celebrar-hi llur concert inaugural del present curs.

El nostre jove i ja cèlebre violoncellista, en tornar a sa pàtria, després de llarga absència, se'ns presentarà sota el doble aspecte de meritíssim solista i de gran compositor. Ell, tan aplaudit sempre del públic barceloní com a concertista de violoncel, ha volgut també desplegar ses facultats artístiques en el camp de la producció musical, sentint sens dubte en son interior una força creadora que està cridada a produir excel·lents fruits.

Després de verificar els estudis d'harmonia i composició, el nostre violoncellista ja fa alguns anys inicià els seus primers assaigs amb quelques petites composicions per a violoncel. Començà amb sa *Rapsòdia catalana*, a la que seguí la petita faula *El rellotge, la filadora i el galan*. Animat pels primers èxits, la seva fantasia juvenívola el llençà a escriure abundantment, i així trobem que a la jove edat de 29 anys aquest artista ha produït, a més de les esmentades, les següents composicions:

Variacions per a orgue, sobre un tema original.

Sardanes: *Vilassar de Mar*, *Itàlica*, etc.

Cançons per a una veu i piano.

Peces per a piano sol; entre elles les *Piezas españolas*, editades.

Diverses obres per a violoncel; entre elles *Dos sonets*, publicades; diverses *Sonates*, una de les quals s'executà el setembre de 1925 a Venècia, en els festivals de música moderna.

Sonata per a piano i violí, sobre temes catalans (en impressió a la Universal Edition de Viena).

Trio per a piano, violí i violoncel (en impressió a la pròpia editorial).

Diverses peces per a violí i piano.

Suite per a violoncel sol.

Concert per a violoncel i orquestra (estrenat pel propi compositor i l'Orquestra Pau Casals a Barcelona en el segon Concert de Primavera d'enguany).

Dansa del diable verd, per a violí i piano, sa darrera composició, que acaba de publicar-se impresa.

Actualment ha començat la composició d'una *Simfonia* per a gran orquestra.

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius: — *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoureux, el n'atex Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'accreixen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i el públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius:—*Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys; dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoreux, el mateix Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acreixen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Àustria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unànimament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius: — *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoreux, el mateix Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acrecen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeïxen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius: — *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoureux, el mateix Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acreixen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius: — *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoureux, el mateix Thibaud l'escollí per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acreixen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Àustria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unànimament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius:— *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoureux, el mateix Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acreixen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius:— *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoureux, el mateix Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acrecen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Del seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica, França, etc. A Brusselles és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius: — *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoureux, el mateix Thibaud l'escolléix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acreixen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quèns nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*

HERBET BERGER, *violí II*

LADISLAV CERNY, *viola*

LADISLAV ZIKA, *violoncel*

GABRIEL BOUILLON

Pel seu estil, d'extrema puresa; la cura escrupulosa que posa en l'expressió i interpretació exactes del pensament del compositor; el seu gran respecte en les lleus intencions de cada frase i, pel que hi ha de més profund en l'ànima de l'artista, la inspiració, l'extremada sensibilitat i la força d'exteriorització, aquest gran violinista és unanimitament considerat com el veritable i únic hereu de la tècnica i la glòria de Jacques Thibaud.

És fill de Montpellier, on nasqué en 1898; començant des de molt jove l'estudi del violí amb el seu pare, professor del Conservatori d'aquella ciutat, on assolí son primer premi; passà després al Conservatori de París, ingressant primer a la classe de Berthelier i després a la de Lucien Capet, de la que sortí amb la més gran qualificació: el premi d'excel·lència concedit per unanimitat.

Des de la seva sortida del Conservatori, començà la seva brillant carrera, fent-se aplaudir intensament, com a admirable concertista, de tots els grans públics europeus: Espanya, Suïssa, Bèlgica; França, etc. A Brussel·les és la mateixa Reina qui va a felicitar-lo entusiàsticament. A Alger, Saint-Saëns li acompanya una obra seva al piano i públicament l'elogia amb uns mots definitius:— *Vous n'avez plus à apprendre de votre art!*

Solista, a vint-i-quatre anys, dels Concerts Colonne, Pasdeloup i Lamoureux, el mateix Thibaud l'escolleix per substituir-lo en la «Société des Concerts du Conservatoire», designant així a Bouillon com a son continuador.

Gabriel Bouillon és un dels artistes que han fet amb més rapidesa i brillantor una magnífica carrera i el seu nom i la seva fama s'acreixen cada dia encara pels grans triomfs que guanyen a cada nova audició. L'any passat Bouillon feu una cinquantena de concerts per França i més de 30 per les Filharmòniques espanyoles, amb èxits grandiosos arreu.

QUARTET ZIKA DE PRAGA

Els components d'aquest admirable Quartet, reputat per tot Europa com una de les primeres agrupacions de corda actuals, assoliren els primers premis de son respectiu instrument en el Conservatori de Praga i actuaren, després, amb gran èxit com a solistes. La casualitat els reuní a tots quatre a Laibach, com a professors del Conservatori d'aquella població, càrrec que encara ostenten avui. Des del moment de la seva retrobada, es dedicaren a interpretar música de cambra, i després de quatre anys de preparació i estudi debutaren conjuntament amb el nom de «Quartet txec Zika», assolint un triomf tan gran en el primer concert que immediatament foren contractats per a diverses i extenses *tournées*, que reproduïxen cada any. La seva personalitat té un gran relleu tant a Alemanya com a Austria, Suïssa, Itàlia, Espanya, etc., en les principals poblacions de quines nacions han actuat repetidament, sempre amb èxits esclatants. No cal dir que a la seva pàtria gaudeixen d'un altíssim prestigi, per haver assolit, com en totes les altres nacions on han actuat, entusiastes acolliments per part de la premsa i del públic.

Integren el «Quartet txec Zika» els artistes següents:

RICHARD ZIKA, *violí I*
HERBET BERGER, *violí II*
LADISLAV CERNY, *viola*
LADISLAV ZIKA, *violoncel*

JOAN SALLENT

SABADELL

Sr. Parcerisa

div-

*Reus tot
Tarragona (canal)
Figueras (B. 2)*